

JÓTÉKONYSÁG

„Tiszteld az Urat a te marhádból, a te egész jövedelmed zsengejéből. Eképen megtelnek a te csűreid elégséggel, és musttal áradnak el sajtód válúi.” (Példa 3:9,10) {9T 253.1}

„Van olyan, a ki bőven adakozik, és annál inkább gazdagodik; és a ki megtartóztatja a járandóságot, de ugyan szűkölködik. A mással jóltevő ember megkövéredik; és a ki mást felűdít, maga is űdül.” (Példa 11:24,25)^{9T 253.2}

„De a nemes nemes dolgokat tervel, és a nemes dolgokban meg is marad.” (Ézsaiás 32:8) {9T 253.3}

Az isteni bölcsesség a megváltás tervében kijelölte a hatás és ellenhatás törvényét, a jótékonyág összes ágazatát kétszeresen áldásossá téve. Aki a szűkölködőknek ad, áldást hoz másokra, s még nagyobb mértékben nyer maga is áldást. {9T 253.4}

Az evangéliumi örömuzenet dicsősége

Nehogy az ember elveszítse a jótékonyág áldott eredményeit, Megváltónk tervet készített hogy munkatársainak vonja be őket. Isten az ember segítsége nélkül is elérhette volna célját, a bűnösök megmentését, de tudta, hogy az ember nem lenne boldog, ha e hatalmas munkában nem vehetne részt. A körűlmények láncolatával, mely az ember erényeit életre hívja, neki adományozta a jótékonyág művelésének legjobb módjait, és szokásává teszi, hogy adakozzék a szegények segélyezésére, valamint Isten ügyére. A tönkretett világ szükségleteire a javak és az áldásos hatás talentumait váltják ki belőlük. Férfiak és nők elé tárják az igazságot, amire azoknak égető szükségük van. S mikor engedűnk e hívásnak - fáradozással és jótékony cselekedetekkel - annak képmására alakulunk, aki szegény lett értűnk. Adományainkkal mások áldására vagyunk, s ezzel valódi kincseket gyűjtűnk {9T 253.5}

Az evangélium dicsősége azon az elven alapul, hogy a jótettek állandó gyakorlása útján visszaállítja a bukott emberben Isten hasonlóságát. Ez a munka a menny udvaraiban kezdődött. Isten ott adta az ember iránti szeretetének félreérthetetlen bizonyítékait „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszűlött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Krisztus ajándéka fölfedi az Atya szívét. Bebizonyítja, hogy miután magára vállalta megváltásunkat, semmit sem sajnál, ami e munka befejezéséhez szükséges, bármilyen értékes legyen is az. {9T 254.1}

A bőkezűség lelkűlete a menny lelkűlete. A kereszt hirdeti Krisztus önfeláldozó szeretetét, aki az ember megmentéséért odaadott mindent, ami je volt, azután önmagát is odaadta. Krisztus keresztje kiváltja áldott űdvözítűnk minden követűjének jótékonyágát. Az itt bemutatott elv: adni, adni. A keresztény élet igazi gyűmölcs cselekvű jótékonyágban és jótettekben nyilvánul meg. A világiak elve: kapni, kapni. Így remélnek szert tenni a boldogságra, de ha ezt az elvet következetesen továbbvissűk, bánat és halál a gyűmölcs^{9T 254.2}

A Krisztus keresztjéről fénylű evangéliumi örömuzenet ragyogása elmarasztalja az önzést, bátorítja a jótékonyágot és bőkezűséget. Ne panaszkodjunk, hogy egyre több fölhívás hangzik el az adakozásra. Isten gondviselése kihívja népét korlátolt tevékenységi köréből, hogy nagyobb vállalkozásokba kezdjenek. Határtalan erőfeszítést követel most, mikor erkölcsi sötétség borítja a földet. Isten népe közül sokan abban a veszedelemben forognak, hogy a világiasság és irigység csapdájába esnek. Értsék meg, hogy Isten a könyörűletében megsokszorozza igényeit javaikra. Állítsuk elébűk a jótékonyág céljait, másképp nem tudnak a nagy példakép jellemére alakulni. {9T 254.3}

A sáfarkodás áldásai

Krisztus, amikor utasította tanítványait, hogy menjenek el az egész világra, és hirdessék az evangéliumot minden teremtménynek, emberekre bízta kegyelme ismeretének terjesztését. De míg sokan mennek, és hirdetik az igazságot, másokat fölhív, hogy tegyenek eleget az adakozások igényének, s ezzel támogassák ügyét a földön. Az emberek kezébe javakat helyezett, hogy isteni ajándékok folyjanak emberi közvetítűkön át a

kijelölt munkára, embertársaik megmentésére. Ez Isten egyik útja az ember fölmagasztalására. Az embereknek pontosan erre van szükségük, mert fölkelti szívük legmélyebb rokonszenvét, s értelmük legmagasabb képességeit gyakorolja. {9T 255.1}

Isten bővelkedő keze azért helyezett minden jót a világba, hogy kifejezze szeretetét az ember iránt. A szegények Istenéi, s a vallás ügye is övé. Az Úré az arany és az ezüst, s ha akarná, esőként hullatná az égből. De ehelyett az embert tette intézőjévé. Anyagiakat bízott rá, nem, hogy harácsolja, hanem, hogy mások javára használja. Így az embert teszi eszközzé, akin keresztül áldásait szétosztja a földön. Isten azért tervezte a jótékonyág rendszerét, hogy az ember teremtményéhez hasonlóvá válhasson, jótékony és önzetlen jelleművé váljon, s végül részes legyen Krisztussal az örök, dicső jutalomban. {9T 255.2}

Találkozás a kereszttel

A Kálvárián kifejezett szeretetet föl kell ébreszteni, erőssé tenni és gyülekezeteinkben szétsugározni. Ne kövessünk-e el mindent, hogy hatalmassá tegyük az elveket, melyeket Krisztus hozott a világra? Ne törekedjünk-e arra, hogy megalapozzuk, és hatékonyá tegyük a jótékony vállalkozásokat, melyekre most késedelem nélkül szükség van? Mikor a kereszttel állsz, s látod a menny fejedelmét meghalni érted, be tudod-e zárni szívedet, így szólva: Nem, semmim sincs, amit adhatnék. {9T 256.1}

Krisztus hívó népének állandósítania kell Ura szeretetét. Ennek a szeretetnek kell egymáshoz vonzania őket a kereszttel. Ennek kell lehámozni róluk az önzést, Istenhez és egymáshoz fűzni őket. {9T 256.2}

Találkozatok a kereszttel lábánál, önfeláldozásban és önmegtagadásban. Amikor minden tőled telhetőt megteszel, Isten megáld. Mikor a kegyelem trónjához közeledsz, mikor arany lánc köt a trónhoz, melyet az égből eresztettek alá, hogy kihúzza az embereket a bűn verméből, szíved szeretettel telten nyúl testvéreid után, akik Isten és reménység nélkül élnek a világon. {9T 256.3}